

Rodinná bohoslužba – 07.09.2025 09.00

Suspírium: „Veď ste spasení milosťou skrze vieru. A to nie je z vás, je to Boží dar. Nie zo skutkov, aby sa nikto nevystatoval. Veď sme jeho dielo, stvorení v Kristovi Ježišovi na to, aby sme konali dobré skutky, ktoré nám Boh už vopred pripravil.“ (Ef 2,8-10) Amen.

Chválospev č. 512 3. verš: „Toto dieťa uvítaj...“

Krst – Filip Tánczos

Chválospev č. 312 1-5. verše: „Bohu svojmu klaňať sa chcem každý čas.“

Vzdych: „Pomôž mi, Hospodin, môj Boh! Zachráň ma podľa svojho milosrdenstva! Nech spoznajú, že to bola tvoja ruka, že si to urobil ty, Hospodin. [...] Veľmi budem ďakovať Hospodinovi svojimi ústami, medzi mnohými ho budem chváliť, lebo chudobnému stojí po pravici, aby ho zachránil pred tými, čo ho súdia.“ (Ž 109,26-27.30-31) Amen. (*Lucia Stráňavová*)

Lekcia: Druhá Kniha Mojžišova 15. kapitola 22-27. veršov: „Potom odišiel Mojžiš s Izraelitmi od Trstinového mora. Prišli na púšť Šúr. Tri dni putovali púšťou, ale vodu nenašli. Došli do Mary, no vodu z Mary nemohli piť, lebo bola horká. Preto sa volá Mara. Ľud reptal proti Mojžišovi: „Čo budeme piť?“ On volal k Hospodinovi a Hospodin mu ukázal drevo. Keď ho hodil do vody, voda osladla. Tam dal Hospodin ľudu ustanovenie a právne predpisy, tam ho skúšal. Povedal: „Ak budeš naozaj poslúchať hlas Hospodina, svojho Boha, a budeš robiť to, čo je v jeho očiach správne, ak poslúchneš jeho príkazy a zachováš všetky jeho ustanovenia, nedopustím na teba nijakú chorobu, akú som dopustil na Egypťanov, lebo ja, Hospodin, som tvoj lekár.“ Potom prišli do Elimu, kde bolo dvanásť vodných prameňov a sedemdesiat paliem. Tam pri vodách sa utáborili.“ (*Richard Séleš*)

Modlitba: Bože náš, Ktorý si naším útočiskom a silou, držíme sa Ťa dnes viac ako kedykoľvek predtým. Vystierame k Tebe svoje ruky a svoje srdcia. Chceme zostať verní a pevne stáť v Ježišovi až do konca, kamkoľvek budeme poslaní do sveta. V tento deň prosíme len o jedno, očakávame jedno nebeské dobro: Aby si zaujal miesto v našich srdciach a išiel s nami do školy. Daj Pane, aby si, nech už kráčame kamkoľvek a akokoľvek, vždy bol a zostal s nami. Pod' a vojdí do našej triedy, aby všetky naše slová boli čisté. Pod' a vojdí do našej telocvične, aby všetky naše skutky vzájomne budovali vzťahy a naše úspechy boli po Tvojom boku zjavné. Pod' a vojdí do našej školskej jedálne, aby aj naše spoločné stolovanie bolo Tebou posvätené. Daj, aby aj naša školská komunita bola takým cirkevným zborom, kde si

Ty Pánom a kraľuješ vždy a všade. Daj nám teraz živé Slovo a podpor nás ním, aby celý náš život bol Tvoj a aby každý deň tohto školského roka nebol horký, ale sladký. Pre Krista, Ktorý našu horkosť zmenil na sladkosť, vypočuj našu modlitbu. Amen. (*Anička Vargaeštoková*)

Spev: Žalm č. 89. 1.10-13. verše: „Spievať chcem naveky o Božej milosti...”

Vzdych: „Zaujmem svoje stanovište, postavím sa na stráž a budem hliadkovať, aby som videl, čo mi povie, a ako mi odpovie na moje výčitky. Potom mi Hospodin odpovedal a riekol: „Zreteľne zapíš videnie na tieto tabule, aby ním čitateľ zrakom ľahko prebehol. Videnie totiž už speje k naplneniu. Neodvratne a neomylnne sa schyľuje ku koncu. Keby sa oddialilo, vyčkávaj naň, lebo sa určite splní a nebude meškať. Pozri sa na pyšného! Jeho duša nie je úprimná, kým spravodlivý žije zo svojej viery.” (Hab 2,1-4) Amen. (*Ján Gries*)

Biblický text: Druhá Kniha Mojžišova 15. kapitola 18.verš:

„Hospodin kraľuje naveky a navždy.” (*Zuzana Lančaričová*)

Milí bratia a milé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi!

Boh vedie svoj ľud. Armáda vyvolených pochoduje k zaslúbenej zemi. Ale! Plánovačom trasy je sám Pán, nie národ vyvedený z Egypta. Často zažívame, že pri prvej ťažkosti sa slabý človek zastaví. Cestou nechodenou nekráčajme, pretože Boh kraľuje naveky, aj keď úzka cesta je ťažšia. Cestou nechodenou nekráčajme, aj keď sa zdá, že naše dôvody sú jasné a zreteľné. Viera je skúsenosť, nie séria ľudských rozhodnutí. Prvou veľkou prekážkou v živote ľudu Božieho je nedostatok vody. Prechádzajú púšťou Šúr a nenachádzajú vodu. Prešli tri dni cesty, ale v púšti nie je prítomný prameň. Narazili na múr uprostred púšte. Aká je vaša prvá veľká záťaž v tomto školskom roku? Po siedmich dňoch v školských laviciach, ako vidíte, čo vám spôsobuje problémy? Po siedmich dňoch v škole, čo vidíte ako ťažkosť v živote Vášho dieťaťa, milí rodičia a milovaní učitelia? Kde sú tie konfliktné zóny, kde sa nebudete zhodovať s učiteľmi, spolužiakmi alebo možno s rodičmi? Ktorý je ten deň, že sa neoplatí vstať z postele, vykročiť a ísť? Čo spôsobuje paniku, strach a kŕče? Každý z nás to zažíva! Keď niečoho je

nedostatku, to môže to byť bolestivé. Keď niečo chýba, je to ťažké. Keď je niečo problematické, úplne to vypne človeka. Batéria sa vybije a nedá sa znovu nabiť. Poistka skrachuje. Dieťa mlčí, rodič hovorí zaň, učiteľ je bezradný. Ako to prežívaš, keď niečo nie je na mieste? Ako to zvládaš, keď sa ti nad hlavou týčia termíny, množstvo učiva, domácich úloh, vyučovania, doučovania a ty si hovoríš, ja to nedokážem, neviem. Toto nespadá do kategórie „nechcem“, jednoducho to neexistuje. Uisťujem vás, že ich bude počas nasledujúcich 10 mesiacov viac ako dosť. Ale GPS je nastavený Bohom a aj vy si tým musíte prejsť. Musíte sa posúvať vpred, ale nie s vekom, ale podľa Pánovho plánu. Súradnice sú dané, ako v počítačovej hre. Trať je pre všetkých rovnaká. Škola, domov, tréning, klavír, saxofon, futbal, výtvarný krúžok, hodiny šachu a na druhý deň sa všetko začína odznova. Písanie a čítanie. Prvé písmená, veľké a obrovské nové veci. Vzdelanie, známky a hodnotenia, ústné a písomné. Pohľady rodičov: „toto by mohlo byť lepšie!“ Následne prijímačky, honba za bodmi, pod čiarou, nad čiarou. Záťaž. T je realita. Cesta do zaslúbenej zeme nie je vyznačená palmami a oázami. Ako to bude? Lámeme si hlavu. Máme ciele. Ale! Áno, budeme aj my reptáť. Čo to zase vymysleli? Čo sa ešte môže prihodiť? Ako to vydržíme do jesenných prázdnin? Prečo vzali 17. november, aby som si aspoň jeden deň pred Vianocami oddýchol, potrebujem si oddýchnuť, zastavme sa, napime sa, dobime energiu. Po troch dňoch sme unavení. Po týždni sme zaťažení. Po mesiaci je všetko rovnaké, prijímam to tak, ako to príde. Reptám na systém. Takto to nie je dobré. Nie je to ono. Ako Boží ľud po veľkom vyslobodení pri Červenom mori. Toto je veľká škola aj pre Boží vyvolený ľud. Tri dni na púšti bez vody a aká bude reakcia? Očakávajú riešenie od Boha? Očakávajú spásu od Pána, alebo len povedia, toto nie je dobré, toto nie je vhodné, toto by sa takto nemalo robiť, učiteľ nevie vysvetliť matematiku, nerozumiem fyzike, načo mi budú tieto nezmysly dobré, keď sa chcem učiť jazyky? Prečo musím mať zo všetkého jednotku alebo A? Prečo sa pozerajú na priemer, keď som dobrý v tom, čo chcem ďalej študovať. Prečo môj

spolužiak dostal jednotku s hviezdíčkou a ja len jednotku? Prečo ma neprijímajú v triedu? Prečo som iný a odlišný? Prečo? Odolávam? Neprijímam to? Nemusím reptať. Boh aj Mojžišovi ukázal, že horkosť nie je liek. Bolesť nemusí pretrvávať. Zmeň prístup. Vyďaj sa úprimne Pánovi. Príznak nemusí byť udržateľným stavom. Netreba reptať. Je tu ďalšia zastávka, kde netreba vystúpiť, ale nastúpiť iným pohľadom. Nech vás autobus, trolejbus a električka viery odvezú do školy. Sú tam palmy a oázy, len si treba všimnúť. Je tam sladká voda. Ktorú si vyberiete? Zvíťazí horká alebo sladká? Zvíťazí v tomto školskom roku horkosť alebo sladkosť? Kam a s kým smerujeme? Boh ukazuje aj Mojžišovi, ktorý kus dreva rozpustí kyslosť vody. Ukazuje to aj nám. Nemôžeme si odpíliť z kríža, ale pri pohľade na Ježišov kríž vidíme, že existuje utrpenie, ktoré rozpúšťa našu bolesť a horkosť. Sladkosť. Sladká voda. Ešte v našom letnom tábore v Rožňave som sa naučil jednu modlitbu od malého dieťaťa, ktoré bolo stále hladné a túto prosbu si osvojil medzi skautmi: „Najsladší Ježišu, vypočuj ma, som hladný ako vlk!“ Ježiš to počuje. Kráča až ku krížu, aby my sme vstúpili skrze Neho do zasľúbenej zeme. Dáva nám pokoj cez svoj kríž. Obetuje svoj život. Vylieva za nás a za našu horkosť svoju krv. Láska dozrieva. Horkosť sa pretvára na to najsladšie ovocie. Dobro zvíťazí nad zlom. Výsmech sa pretransformuje na radosť. Bolesť sa mení na pokoj. Prajem vám pokojný školský rok 2025/2026, drahé deti, rodičia a učitelia s Ježišom. Upriamte svoj zrak na Ježiša, Ktorý je Zavŕšiteľom našej viery. Upriamte svoj zrak na Ježiša! Pocestné kríže sú na miestach, len si ich všimnime. Posvätné čísla: 12, 70 ukazujú, že Boh má všade palmu, prameň sladkej vody, zasadený strom, nebeský úsmev, pohľad a pohladenie pripravený. Hovorte s Ním, pretože vie, aká je Vaša horkosť. Modlite sa a On, Ktorý vládne nad našimi životmi, životmi našich učiteľov a životmi našich rodičov, Nám žehná. Nejdeme kašu tak horúco, ako ju navaríme. Každý môže mať zlý deň. Porozprávaj sa o tom s Hospodinom. Pýtaj sa ako Mojžiš. Pros o riešenie a On Ti ukáže strom, ktorý ti pomôže nájsť prameň čerstvej vody aj v púšti. Dá ti napiť sa

a nasýti ťa. Vie, že máš pred sebou ťažkú cestu. Vie, že to nebude ľahké, ale v Jeho GPS súradniciach je palma a je prameň živej vody. Bude prestávka. Bude zastávka. Bude ďalšia prístávacia dráha. Bude tam strom, v ktorého tieni si môžeš oddýchnuť. On ide na kríž. My predstupujme pred Neho, pretože Ježiš žije. Idem aj dnes, pretože Ho potrebujem. Idem pod kríž, pretože Ježiš to vyriešil za mňa. Visel na kríži. Nech je toto jediné riešenie pre nás v novom školskom roku. Idem pod Ježišov kríž so svojou horkosťou, pretože tam nájdem život skrze Ježiša, Ktorý kedysi zomrel za mňa, ale teraz žije a kraľuje naveky. Ježiš žije. Zomrel, aby som nežil v horkosti, ale aby som pred sebou videl sladkosť večnosti. Nech nás požehnaním malých krokov pripraví na všetko dobré, aby sme nereptali, keď je to ťažké, ale prosili a čakali na riešenie od Toho, Ktorý ho skutočne má, pretože On má milosť, odpustenie, silu do našich všedných dní, to všetko, čo budeme tak veľmi potrebovať v tomto školskom roku. Amen.

Modlitba:

„Dávidov. Dobroreč Hospodinovi, moja duša, celé moje vnútro jeho svätému menu! Dobroreč Hospodinovi, moja duša, nezabúdaj na nijaké z jeho dobrodení! On ti odpúšťa všetky previnenia, on ťa uzdravuje zo všetkých chorôb. Zachraňuje ti život zo záhuby, on ťa venčí milosťou a milosrdenstvom.“ (Ž 103,1-4)

„Počúvala nás aj istá žena menom Lýdia, predavačka purpuru z mesta Tyatiry, ktorá uctievala Boha. Pán jej otvoril srdce, aby pozorne počúvala, čo hovorí Pavol. Len čo sa dala aj so svojím domom pokrstiť, prosila nás: „Ak ste o mne usúdili, že som verná Pánovi, poďte do môjho domu a bývajte u mňa.“ A prinútila nás.“ (Sk 16,14-15)

„Haleluja! Aké dobré je ospevovať nášho Boha, je to príjemné a patrí sa ho chváliť. Hospodin buduje Jeruzalem a zhromažďuje rozohnaných z Izraela; uzdravuje skrúsených srdcom a obväzuje im rany.“ (Ž 147,1-3)

„Veď ja sa nehanbím za evanjelium, lebo ono je Božou mocou na spásu pre každého veriaceho, najprv Žida, potom Gréka. Pretože v ňom sa zjavuje Božia spravodlivosť z viery pre vieru.“ (R 1,16-17)

„Hospodin je dobrotivý voči všetkým, zľutúva sa nad všetkými stvoreniami. Nech ťa chvália, Hospodin, všetky tvoje skutky, nech ti dobrorečia tvoji verní.“ (Ž 145,9-10)

„Vo viere opustil Egypt a nezľakol sa kráľovho hnevu, ale vydržal, akoby videl Neviditeľného. Vo viere slávil Paschu a pokropil dvere krvou baránka, aby sa zhubca nedotkol prvorodených. Vo viere prešli Červeným morom ako po suchej zemi, kým Egypťania, len čo sa o to pokúsili, boli pohltení vlnami.“ (Žid 11,27-29)

„Keď ju Ježiš zbadal, zavolať si ju a povedal jej: „Žena, si oslobodená od svojej nevládnosti.“ Položil na ňu ruky, ona sa hneď vzpriamila a oslavovala Boha.“ (Lk 13,12-13)

„učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom, a nájdete odpočinutie pre svoje duše.“ (Mt 11,29)

Modlitba Pánova

Ofera: „Viem však, Bože môj, že skúmaš srdce a obľubuješ si úprimnosť. Z úprimného srdca som priniesol všetky tieto milodary a teraz pozorujem, že i tu prítomný tvoj ľud rád obetuje. Hospodin, Bože našich praotcov Abraháma, Izáka a Izraela, zachovaj navždy takéto zmýšľanie svojho ľudu a jeho srdce pripútaj k sebe.“ (IIKrn 29,17-18) (*Lucia Šteffeková*)

Požehnanie: „Máme teda takúto dôveru v Boha skrze Krista. Nie že by sme boli schopní sami od seba niečo vymyslieť akoby z nás, ale naša schopnosť je z Boha, ktorý nás urobil schopnými byť služobníkmi novej zmluvy,...“ (IIK 3,4-6a) Amen. (*Stela Stráňavová*)

Spev: Žalm č. 90. 1.6. verš: „Býval si naším príbytkom ó, Pane...”